

[Skovmand.]

virke eller ej. Jeg kan da godt forstå, at det er svært for sportsfolkene at sige nej til de invitationer, de får fra Sydafrika, det er jo et lokkende tilbud at få gratis rejse til og ophold et sted, der ligger så langt borte.

Derfor vil jeg spørge, om man kunne overveje at gå andre veje i dette spørgsmål. F. eks. kunne man overveje fra regeringens side at give støtte til, at sorte sportsfolk fra Sydafrika kunne få mulighed for at komme til danske idrætsstævner. En anden mulighed var at give støtte til information over for sportsfolkene, så de kunne få bedre viden om, hvordan forholdene er på dette som på andre områder i Sydafrika.

Ministeren sagde klart, at hvis han blev spurgt, om han ville rejse til Sydafrika, så ville han svare nej, og han ville råde andre til at gøre det samme. Det er et svar, som ministeren giver, fordi han kender forholdene i Sydafrika, men jeg tror, vi må erkende, at en lang række sportsfolk ikke kender forholdene, og at det er derfor, de siger ja. Derfor ville det være ønskeligt, om der blev givet bedre information på dette område.

Robert Christensen: Det har altid været skik og brug her i landet, at de ansvarlige idrætsorganisationer, i dette tilfælde Dansk Idrætsforbund og Olympisk Komité, selv afgør, hvor de vil være repræsenteret i deres sport verden over, og de har aldrig nogen sinde taget politiske hensyn, de har aldrig blandet sig i politik.

Jeg vil gerne spørge udenrigsministeren, om ikke udenrigsministeren vil love, at han også i fremtiden vil overlade det til idrættens egne folk og lade være med at blande sig i sådanne forhold.

Robert Pedersen: To tillægsspørgsmål til ministeren, som siger, han ikke har mulighed for at gribe ind, men alligevel vil give et råd.

Er der ikke al mulig grund til at forvente, at dansk sportsungdom på denne arena vil optræde i overensstemmelse med de idealer, der er vore, og de retningslinjer, som er udstukket af dette folketing, og også af den vedtagelse, vi har foretaget i FN?

Er endvidere spørgsmålet ikke malplaceret, i og med at Sydafrika med de lege har lavet en retræte, hvor de for første gang i

landets historie på samme arena lader hvide og sorte optræde sammen? Ville det ikke også, som hr. Robert Christensen sagde, være farligt, om vi selv med beskedne råd skulle afstikke linjer for, hvordan kulturorganisationer burde opføre sig i dette land?

Udenrigsministeren (K. B. Andersen): Jeg kan først sige til hr. Skovmands forslag om, at vi skulle betale for sorte sportsfolk fra Sydafrika, at det forekommer mig ikke umiddelbart tiltalende. Nu synes jeg nok, at hr. Skovmand, som har rejst denne sag, driver racepolitik med omvendt fortegn. Det, han kunne have spurgt mig om, var, om vi ville invitere sydafrikanske sportsfolk. Det kan jeg ikke tage stilling til, det er ikke mit område. Men nu synes jeg nok, der kommer noget ind, der virker som en boomerang i forhold til det spørgsmål, hr. Skovmand stillede mig.

Når han så spørger, om vi vil være villige til at deltage i et oplysningsarbejde om apartheidpolitikken også på dette felt, kan jeg sige ja. Vi må begribeligvis se en ansøgning, men der er jo tidligere givet midler til oplysningsarbejde om apartheidpolitikken, så det er der i hvert tilfælde principielt ikke noget i vejen for.

Så sagde hr. Robert Christensen, at det var en god skik, at organisationerne selv træffer afgørelse. Jeg sagde også før, at det var organisationerne, der selv måtte afgøre, og derfor forstår jeg ikke helt, hvorfor jeg skal spørges, om jeg vil love også i fremtiden at holde det fornuftige standpunkt, jeg lige har givet udtryk for, og som jeg forstår hr. Robert Christensen gerne vil hæfte sig på. Et sådant løfte kan jeg da godt give, men det var altså bare det, jeg gav udtryk for. Derfor må jeg dog have lov at give personlige råd.

Når så hr. Robert Pedersen spørger, om der ikke er grund til at forvente, at de danske idrætsfolk optræder på denne arena, som danske idrætsfolk plejer at optræde, kan jeg sige, at det er der da vel nok, men derfor ville jeg altså stadig give samme råd, fordi jeg ved, hvilken virkning det ville have i forholdet til Sydafrika. Og når jeg bliver spurgt, om det ikke er en retræte i den forstand, at man her har blandede hold, vil jeg sige — nu skal jeg jo udtrykke mig i diplomatiske vendinger, som det falder mig